

[Glistrup.]

hvad nu med forskelsbehandlingen af den skatteyder, hvis skatteefterskrav bliver på 40.500 kr., i forhold til den skatteyder, hvis skatteefterskrav bliver 39.500 kr.? Ja men det er simpelt hen forudsætningen for, at vi kan forenkle og undgå disse pertentligheder, at vi accepterer, at der drages sådanne grænser. Det må simpelt hen være et led i lovgivningsteknikken.

Finansministeren var inde på — og det var hr. Gudme og hr. Hagen Hagensen også — at det kunne da ikke gælde de strafbare handlinger. Jo, hr. finansminister, for som grænserne går i Danmark på skatteområdet, så er de, der er strafbare, når man skal anvende den klassiske strafferets formuleringer, rengøringskonen, der ikke agter at opgive, hvad hun har tjent, det er de mennesker, som lejer et sommerhus ud eller arbejder på selvbyggeri el. lign. Det er absolut dem, der socialt set er stærkest grund til at hjælpe, mens derimod de, der ikke er strafbare, det er netop intelligensreserven, det er netop dem, der manipulerer med regnskaberne. Derfor er det helt rigtigt, at både strafbare og ikke-strafbare handlinger er med.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg tror ikke, jeg er i stand til at komme med så lang en redegørelse, som hr. Glistrup kom med for at forsvare de få sætninger, som lovforslaget består af. Jeg har den opfattelse, at det, det drejer sig om i vor skattelovgivning, vore ligningsforhold og forholdet imellem ligningsmyndighederne og skatteyderne, det er, at der gennemføres en rigtig skatteligning. Heroverfor står hr. Glistrups opfattelse, hvor det med rigtigheden er mindre væsentligt, når blot der er tale om en forenkling — og jeg erkender, at der vil være en vis forenkling i det på visse områder, hvis hr. Glistrups forslag blev gennemført — det mener jeg ikke vil være rimeligt.

Når man taler om skattesagernes antal, må man huske, at det kan jo skyldes forskellige forhold. Det skal jeg slet ikke fordybe mig i her. Det er selvfølgelig bemærkelsesværdigt, at der kan være en væsentlig forskel i skattesagernes antal fra område til område, fra skattekreds til skattekreds. Derfor har jeg den opfattelse, at der nok er behov for større forståelse imellem de skat-

telligende myndigheder og skatteyderne. Jeg tror, det vil være vigtigt, at man i ligningsarbejdet ude omkring når frem til, når der træffes afgørelser, at begrunde afgørelsen over for skatteyderen. Jeg tror, det er væsentligt også med hensyn til muligheden for at begrænse antallet af de klager, der kommer ind. Men det er naturligvis rigtigt, at skatteyderen har lejlighed til at prøve, om den afgørelse, der er truffet, er rigtig. Det viser sig jo også, at et betydeligt antal afgørelser ændres ved den videre procedure.

Samarbejde og en større forståelse kan i sig selv have betydning. Jeg vil gerne medvirke til og har allerede i forbindelse med det arbejde, der er sat i gang, lovet min medvirken til, at der på det lokale plan op igennem ligningsarbejdet skabes større baggrund for en forståelse for de afgørelser, der træffes. Det kan i sig selv betyde en begrænsning i sagernes antal.

Men det er et helt andet problem end det problem, som behandles i det foreliggende lovforslag, hvorefter man ganske enkelt vil se bort fra, om der er begået fejl, bevidst eller ubevidst, idet sådanne fejl ikke skal kunne rettes. For hr. Glistrup ved jo meget godt, at fra selvangivelserne er kommet ind og til den 8. november er der en meget kort frist. Jeg ved ikke, hvad begrundelsen er for den korte frist, det hørte vi ikke noget om, selv om spørgsmålet blev rejst også fra forskellige ordføreres side.

Ønsket om at finde forenklinger i skatteligningen tror jeg da vi alle kan være enige i. Jeg vil blot gøre den ganske enkle bemærkning, at ligningen skal være rigtig, og rationaliseringer og ændringer må foregå under hensyn såvel til skatteborgeren som til det offentlige.

Melchior (CD):

Et forslag af denne art kan man enten tie ihjel, man kan more sig over det, eller man kan blive gal i hovedet, og ordførertalerne har jo vist en blanding af disse dele. For mit eget vedkommende bliver jeg meget gal i hovedet, og årsagen til dette er, at jeg hidtil har haft den opfattelse, at man er valgt ind her, 179 personer ud af et folk på 5 millioner, for at tale interesser, nemlig vælgernes interesser og gruppernes interesser. Det er nyt for mig, at man også kan bruge anledningen til at tale egne interesser.